

Č. 8985.

Dávky za úřední úkony: Dávka může být z úředního úkonu předepsána bez ohledu na to, podléhá-li úkon ten státnímu poplatku kolkovému čili nic.

(Nález ze dne 13. ledna 1931 č. 204).

Věc: Město Český Těšín proti ministerstvu železnic (vrch. min. komisař Dr. Kar. Tyl) o dávku za úřední výkon.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Město Č. hodlalo v roce 1927 vystavěti obytný dům na parcele čís. . . . ., ležící v požárním obvodu Košicko-Bohumínské dráhy. Dne 23. července 1927 konáno bylo komisionální jednání, jehož se účastnil zástupce ředitelství státních drah v Olomouci, jenž po jednání prohlásil, že jménem uvedeného ředitelství jako úřadu dohlédacího nečiní proti stavbě námitek, bude-li vyhověno podmínkám, jež jsou v zápisnici blíže specifikovány.

Výměrem z 28. prosince 1927 předepsalo ředitelství státních drah v Olomouci stěžujícímu si městu podle zák. č. 53/25 ve znění zák. č. 253/26 o dávkách za úřední úkony ve věcech správních, a pol. 1 e) sazby M vl. nař. č. 254/26 dávku 100 Kč za souhlas, udělený dne 23. července 1927 k stavbě zmíněného domu.

Odvolání stěžujícího si města z tohoto výměru zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím. — — —

Stížnost uplatňuje, že dávka za úřední úkon byla stěžujícímu si městu předepsána neprávem, poněvadž vl. nař. č. 254/26 připouští vybírání dávků za úřední úkon jen vedle státních kolkových poplatků, a úřední úkon výsostně pravomoci byl vykonán starostou města, nijak státní správou železniční. O stížnosti uvážil nss: Vl. nař. z 22. prosince 1926 č. 254 Sb. stanoví v čl. 1, že státní úřady mohou, pokud vykonávají výsostnou pravomoc, vybírat vedle státních kolkových poplatků zvláštní dávky za úřední úkony ve věcech správních, staly-li se podstatně v zájmu soukromém atd.

Ustanovení toto je pouhým transkripčním předpisem 1. odst. § 1 zák. z 8. dubna 1925 č. 53 Sb., k jehož provedení bylo zmíněné vl. nař. vydáno a jenž praví, že za úřední úkony ve věcech správních, pokud se staly podstatně v zájmu soukromém . . . . . mohou vybírat státní úřady a podniky, pokud vykonávají výsostnou pravomoc, vedle státních kolkových poplatků zvláštní dávku.

Z tohoto ustanovení nikterak neplyne, že právo předepisovati zvláštní dávku (za úřední úkon) jest dáno státnímu úřadu za ostatních v cit. předpisu uvedených předpokladů jen tenkrát, jestliže úkon ten podléhá již podle jinakých předpisů státnímu kolkovému poplatku, takže by dávka za úřední úkon nemohla být předepsána tenkrát, kdyby úkon ten nepodléhal státnímu kolkovému poplatku, nýbrž jediným jeho smyslem může být, že předpisu dávky za úřední úkon nevádí skutečnost,

že úkon ten podle jinakých předpisů podléhá státnímu kolkovému poplatku, že tedy dávka za úřední úkon může být vybírána i v případech, kde stát vybírá obecné kolkovné poplatky. Hájí-li proto stížnost názor, že úkon nějaký podléhá dávce podle vl. nař. 254/26 jen tenkrát, je-li předmětem obecného kolkového poplatku, jest názor tento mylný.

Důvodnost nemohla být přiznána ani další námitce, popírající zákonnost předpisu dávky za úřední úkon proto, že úřední úkon výsostně pravomocí byl vykonán starostou města a ne státní správou železniční. Tu přehlíží stížnost, že šlo o úkony dva: jednak o stavební povolení ve smyslu řádu stavebního, jež ovšem nevydala státní správa železniční, nýbrž úřad podle stav. řádu příslušný, jednak o souhlas ředitelství státních drah ke stavbě budovy v požárním obvodu dráhy. Dávka za úřední úkon nebyla stěžujícím si městu předepsána za stav. povolení, vyslovené úřadem stavebním, nýbrž právě za souhlas, jež ke stavbě budovy v požárním obvodu dráhy udělilo zmíněné ředitelství. Že by udělení tohoto souhlasu nebylo aktem státního úřadu u výkonu výsostně pravomoci, stížnost zvláště netvrdí. Pokud by ovšem v uvedené námitce a contrario tvrzení to bylo obsaženo, nebylo by možno námitku tohoto pojetí uznati za dostatečně provedenou, když opačný názor byl v nař. rozhodnutí zevrubně rozveden a těchto vývodů se stížnost ani slovem nedotýká.

Č. 8986.

O b e c n í v o l b y: Předpokladem nevolitelnosti do obecního zastupitelstva podle § 5 bodu 3 vol. řádu pro nezaplacení obecních přírážek není, aby dluh omeškalého poplatníka byl již v takovém stadiu, kdy lze proti němu zakročiti přímo exekucí.

(Nález ze dne 13. ledna 1931 č. 349.)

V ě c: Emil A. v Č. (adv. Dr. Jos. Choc z Prahy) proti zemské správě politické v Praze o volbu do obecního zastupitelstva.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Naříkaným rozhodnutím zrušila zsp v Praze k námitkám voličů Jana J. a spol. v Č. podle § 56 ob. vol. ř. volbu st-le do obecního zastupitelstva v Č., provedenou dne 26. února 1928, z důvodu, že st-l byl v den volby nevolitelným podle § 5 bodu 3 ob. vol. ř., ježto v tu dobu neměl zaplacený veřejné obecní dávky, splatné déle než rok, ač byl výměrem berního úřadu v L. z 18. února 1928 osobně a řádně upomenut, aby je do 5 dnů zaplatil.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané nss uvážil:

St-l namítá nejprve, že nebyl splněn zákonný předpoklad jeho nevolitelnosti, totiž řádná upomínka jeho o zaplacení dlužných obecních přírážek, poněvadž podle § 344 odst. 2 zák. č. 76/27 o přímých daních nutno před zavedením exekuce pro nezaplacené daně s přírážkami dluž-